

Ucideți-mă

Răzvan Poșchin

ucideți-mă în noapte, sub plânsetele femeilor părăsite
voi toți, copii, bărbați, aristocrați și plebea
de stâlpul antic al singurătăților
pe unde trec izbindu-se de tâmpilele cerului
amorulile mele, lăsate în praful otrăvit
de pe cearșaful nopților noastre
ucideți-mă voi toți purtători a unei fericiri efemere
atât vă cer
nimic altceva nu-mi puteți voi dărui
decât să mă omorâți de scăfârliile împletite
ce fac legământul între cer și pământ
și la sfârșit, după ce voi gusta
din miroseniile morții
să mă lăsați în singurătate
pentru că și după moarte singurătatea are un gust
și acela al dorinței animalice de a fi omorât
și nu de a se omorâ